

[Hans Rasmussen.]

Lejlighed og i videst mulig Udstrækning vinde Tilslutning hos de øvrige Nationer, først og fremmest de mindre Nationer og dermed forhaabentlig ogsaa efterhaanden de andre Nationer, saaledes at dette Synspunkt kan vinde Sejr og resultere i, at der med Tiden oprettes en saadan Afdeling vedrørende praktiske Handelsspørgsmaal, der kan opstaa mellem de forskellige Lande.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man vedtager det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Moltesen: Ogsaa jeg kan, paa mit Partis Vegne, anbefale at stemme for Ratifikationen af disse to Protokoller. De Ændringer, der er foretaget i Statutten for den faste mellemfolkelige Domstol, er bygget paa de Erfaringer, man har gjort under Domstolens hidtidige Virksomhed, Erfaringer, som man har ønsket at frugtbar gøre for det almindelige Dommervalg nu i Aar, hvad der ogsaa er nødvendigt alene af den Grund, at Hovedændringen gaar ud paa, at der skal vælges 15 Dommere i Stedet for 11 plus 4 Dommersuppleanter. For øvrigt skal jeg ikke komme ind paa de enkelte Ændringer, der er jo ingen af dem, der berører det centrale i Statutten, men henviser til Udenrigsministerens Udtalelser. Jeg kan ogsaa henviser til Bemærkningerne til Forslaget vedrørende Protokollen angaaende de Forenede Staters Tilslutning til Domstolen. De er meget interessante til Belysning af de Forenede Staters Afstandtagen fra de Ideer, der ligger til Grund for Folkeforbundspagten og for Versaillestraktaten, paa hvis Affattelse disse Staters Præsident jo havde saa megen Indflydelse.

Fra 1926 til 1929 stod de amerikanske Fristaters Regering stejlt paa ikke at ville slutte sig til Domstolen, medmindre man gik ind paa alle dens Krav, men i Februar 1929 erklærede Statssekretær Kellogg, at Vanskelighederne for Amerikas Tilslutning kun drejede sig om et enkelt Punkt, og det var et Punkt, som i Virkeligheden var et saadant, at han mente, man ved nærmere Forhandling kunde komme over det, og det skete jo saa ved Forhandlingerne i December Maaned i Genève. Hvis derfor denne Protokol bliver ratificeret, har vi Sikkerhed for, at de nordamerikanske Stater vil tiltræde Statutten og dermed gaa ind i hele det internationale Samarbejde, som er knyttet til denne permanente Domstol. I Henhold hertil er det, jeg skal tillade mig at anbefale, at Rigsdagen ratificerer de to Protokoller.

Ole Bjørn Kraft: Bemærkningerne til det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning er saa udførlige, at det er overflødigt at gennemgaa de enkelte Artikler; jeg kan ligesom den socialdemokratiske Ordfører udtale min Tilfredshed med; at Forslaget har faaet en saa grundig Forelæggelsesform, som Tilfældet har været. Ogsaa jeg havde tænkt mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende det Punkt, som den ærede socialdemokratiske Ordfører omtalte, nemlig Artikel 27, hvor der fra dansk Side er stillet Forslag om, at man skulde erstatte den nuværende Afdeling angaaende Transit og Samfærdsel med en særlig handelskyndig Afdeling til Behandling af internationale Handelsstridigheder, saasom Fortolkning af Mestbegunstigelsesklausuler og Bestemmelser i Handelstraktater; jeg kan ganske dele den Opfattelse, som her er blevet gjort gældende, at det vil være heldigt ved senere Lejlighed at søge at arbejde videre paa denne Linie. Idet jeg kan give min Tilslutning til de Udtalelser, der allerede er fremsat, skal jeg udtale, at ogsaa vi fra vor Side kan anbefale Ratificeringen.

Jesper Simonsen: Det var en af de ikke mindst interessante Ting, der skete ved Fredsslutningen, at man oprettede en fast mellemfolkelig Domstol; det er vist første Gang i Historien, noget saadant har været forsøgt. Tidligere kendte man kun Voldgiftsdomstole, der jo havde et ret begrænset Virkefelt og ogsaa var behæftet med den Vanskelighed, at man i næsten alle Tilfælde, hvor der forelaa en Sag, først skulde blive enig om Dommere og Sagsgenstand; og naar først der er en Konflikt mellem Stater, ved man jo af Erfaring, at det kan volde Vanskelighed at faa Voldgiftsemnet formuleret og at blive enig om de Dommere, man vil betro Sagen. Selv om man for saa vidt havde forberedt en Gennemførelse af det konkrete Tilfælde derigennem, at man havde en Voldgiftsret med en vis Kreds af Dommere, blandt hvilke man kunde vælge, havde den jo ikke den almindelige Domstols faste Form, og der var heller ikke en saa direkte let Adgang, som der er til en almindelig organiseret Domstol. Man skabte altsaa den Gang en fast mellemfolkelig Domstol med fast ansatte Dommere, en Domstol, organiseret som de Domstole, man kender indenfor de enkelte Folkesamfund.

Den foreliggende Sag er af en ikke ringe Interesse derved, at det viser sig, at det, man skabte den Gang, ikke blev tomme Regler og en uvirksom Institution. Der staar i Bemærkningerne til det foreliggende For-